Privește-mă cu ochii cu care mă privește Dumnezeu

On Martie 23, 2020

Un artist desăvârșit nu se poate mântui decât admițându-și condiția de creator ridicată la potențialul extraordinar de a fi unul cu Dumnezeu.

I-am spus lui Dumnezeu că vreau să fiu un rege, iar el mi-a spus că mai întâi trebuie să devin un magician iscusit, apoi un pictor desăvârșit. La mijloc era metoda substituției, magia de a fi Dumnezeu și arta de a fi magician, văzute printr-o oglindă plină de contrast care mărește imaginea unei realități până la vârful fin și catifelat al unei pensule vii, personificată prin Appolo, zeul artelor, dar și al profeției, al gândirii proactive. Aceeași pensulă, ar fi putut fi utilizată separat în chip de baghetă magică, personificată prin puritate și credință.

Convins fiind că un magician trebuie să aibă propriul lui spațiu, izolat și ascuns vederii, unde să își poată practica pe deplin, liber, neîngrădit, propriul crez despre actul scenic, m-am prefăcut într-un artist care știe să sugereze printr-un simbol al misticismului suprarealist un anumit mesaj celor ce-i vizualizează opera. Dumnezeu este regizorul cu care mă identific atunci când lucrez la scenariul vieții mele, chiar dacă construcțiile mele artistice n-au ajuns încă la nivelul de măiestrie tehnică și de expresivitate a magicianului desăvârșit.

Factorul determinant al tuturor transformărilor de personalitate se pliază pe ideea principală a magiei, cum că totul poate fi expus înșelător, și numai un artist poate să distingă adevărul, diferența dintre autenticitate și kitsch. În privința meșteșugului artistic, de a propune simboluri care să proiecteze o imagine de asociere pozitivă și convingătoare asupra lui Dumnezeu, omul simplu nu va reuși să distingă altceva decât niște mâzgăluri făcute totuși în cunoștință de cauză.

Totul este să fii altcineva, într-o pictură plină de fantezie. Sau pe o scenă improvizată. Iar când ești un rege al creației, îți permiți luxul de a vorbi cu Dumnezeu așa cum ai vorbi despre tine în povestea unui magician surprinsă cu talent de artist într-un tablou plin de viață, prefăcut prin metamorfoză în frânturi de fabulos.

Leadership: Îți poți aduce creația într-un plan mai înalt de vizualizare a unei imagini despre tine însuți, încât să devii o extensie a superiorității absolute prin intermediul unei ființe care își depășește condiția de "anexă a unei poziții privilegiate" ?

Oare o dispoziție pentru fantastic, printr-o lege necunoscută a creației, este ceva ce pur și simplu înțelegi, sau nu?

Dumnezeu era martorul meu principal la fiecare număr de magie, în timp ce pictorul încerca să surprindă pe pânză toată bogăția și varietatea efectelor de lumină reflectate într-un spectacol-mărturisire, pus în scenă de un regizor atât de minunat încât ai putea crede că este un adevărat vrăjitor al regiei. Era ca și cum aș fi căutat un glas care nu era nicăieri perceput cu ușurință, dar care își revărsa ademenitor dramul de profunzime cutremurătoare în tiparul unei imagini convertite de la forma colorată - la cea de alb-negru, ca fiind un exemplu de număr miraculos.

Arta intervine oriunde o conduce magia. Iar Dumnezeu nu există cu adevărat decât dacă ești un Creator desăvârșit. Desigur, cineva ori este, ori nu este prezent în această ecuație. În același timp trebuie să ținem seama că nu există. Artisticul contează. Magia învie arta în fiecare vers al imaginației. Iar sufletul trebuie urmărit prin ochii unui spectator în lumea scenei, în lumea culturii filmului, în lumea fascinantă a decorurilor, a costumelor, a unghiurilor

surprinse cu ajutorul camerelor de filmat.

Puterea absolută a artistului constă în modalitățile de realizare a unei improvizații autentice de creație pusă sub semnul expresionismului magic, aptă să reflecte rezultatul instaurării unei realități augmentate fără precedent.

Luminile și-au pierdut din intensitate. Decorul, un pic noptatic, părea ireal, ieșit parcă dintr-un tablou pictat de maeștrii celebri ai secolelor trecute. Iar magicianul, în a cărui sânge clocotea beția dulce a puterii absolute, fiind prins într-un du-te vino la întâmplare pe minunata lume a scenei, continua să-l descrie cât se poate de bine pe Dumnezeu, în timp ce Dumnezeu continua să se amuze copios de o poveste înfășurată în magie.

Desigur, tot ceea ce eu cunoșteam mai bine despre Dumnezeu, de altfel în privința lucrurilor mistice, cunoșteam potrivit spuselor unui magician, a cărui poveste de succes, înclinată spre practica desenului, putea fi caracterizată doar prin determinarea și perseverența creatorului de a-și vedea visul transformat în realitate.

Cam asta este magia, o conectare la divinitate. Prin magie construiești bucăți de realitate, prezentă și viitoare, și transmiți speranța că ceea ce urmează să se întâmple este cauzalitatea, creația și povestea unui Creator a cărui providență lucrează prin voia unei puteri nemărginite.

Leadership: Stă în puterea creației tale să fie transferată într-o nouă configurație de reprezentare vizuală cu toată forța personajului interpretat în mijlocul unui eveniment care te reprezintă ca o familiaritate deliberată cu supranaturalul?

Videoclipul "A Kind Of Magic" a lui Freddy Mercury aduce un fel de contradicție dimensiunii leadershipului: poți fi în același timp un artist al efectelor produse de știință și un împlinitor al puterii lăuntrice care face din tine o răsfrângere a unei energii imaginative?

Dacă da, cu ce risc? Cu riscul de a te atașa în mod rigid de ceea ce lași în urma producerii efectelor *(that kind of magic that pushes you beyond what you thought you were capable of)* și de a te desprinde de modul tradițional în care artiștii interacționează cu lumea.

Supranaturalul este religia artei de a fi cineva mai presus de înțelegerea lumii, conform legăturii menținute de asemănarea incredibilă dintre Creator și Creația lui. Este, totodată, acea putere lăuntrică pe care o prezinți lumii prin prisma imaginii formată din întrepătrunderea neprevăzutului cu senzaționalul, a luminii și a umbrelor, a poveștii tale de viață cu personajul desprins dintr-o lume mai puțin cunoscută, un personaj care trece dintr-o lume în alta.

Dar această putere lăuntrică cui sau cărui fapt se subordonează? Oare realității sau irealități? Şi în ce se măsură reușește ea să te modeleze într-un flux de transformări succesive? Cum se echilibrează ele?

Probabil, în funcție de capacitatea de a te accepta ca fiind o performanță a științei, de a fi o Creație unică sub raportul valorii și limitelor de exprimare, în înțelegerea metaforelor sau expresiilor cu sens figurat, simțindu-te conectat la o cauză măreață: de a-ți exprima cu orice chip vederile artistice printr-un soi de putere ascunsă, misterioasă, incomprehensibilă.

Ca să faci din leadership o capodoperă a geniului creator, mai întâi încearcă să înțelegi dedesubturile creației artistice prin construirea unui personaj desprins dintr-o lume suprarealistă.

Învață să te exprimi sub formă de alteritate: despre „celălalt Tu” situat într-un plan mai înalt de cunoaștere, care poate să se convertească oricând la o altă realitate (mai luminoasă în invizibil, și mai amplă).

Privește-mă cu ochii cu care mă privește Dumnezeu dacă vrei să înțelegi arta de a fi magician din prisma unui artist care se hrănește cu euforia creației, el găsindu-și expresia plenară în puterea de a se plasa într-o realitate alternativă.

Secretul de a fi Dumnezeu constă în puterea de a combina magia cu arta, încât pictorul să fie considerat un magician, iar magicianul să fie considerat un estet, și amândoi să fie considerați simbolul unei noi direcții de gândire. Cine îndeplinește această condiție, și-a câștigat deja superioritatea în mijlocul acestei lumi !

Source: https://neculaifantanaru.com/priveste-ma-cu-ochii-cu-care-ma-priveste-dumnezeu.html